

УДК 314/316+323(477):004

ЯНА ТОПОЛЬНИК

Державний вищий навчальний заклад «Донбаський державний педагогічний університет», м. Слов'янськ

ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО ТА ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ

У статті розглянуті аспекти проблеми становлення нового інформаційного суспільства. Наведено систематизацію основних підходів до визначення поняття «інформаційне суспільство». Вказані основні напрямки національної інформаційної політики. Визначено особливості побудови державної інформаційної політики в Україні.

Ключові слова: інформація, інформаційно-комунікаційні технології, інформаційне суспільство, інформаційна політика, держава

Постановка проблеми, її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Розвиток сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, зростання кількості інформації все більше визначають сутність нашої епохи. Використання ІКТ охоплює всі сфери життєдіяльності людини. Тому створення та побудова глобального інформаційного суспільства виступає стратегічною метою суспільно-політичного та соціально-економічного розвитку країни. Певні пріоритети та особливості реалізації цієї мети визначаються державною політикою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій із проблеми, виділення невирішених її частин. Різні аспекти інформаційного суспільства, зокрема, роль і місце людини в процесах глобалізації та інформаційних взаємодіях, специфіка розвитку інформаційного суспільства в окремих високорозвинених країнах і країнах, що розвиваються, проаналізовані у працях українських і російських науковців: І. Алексєєвої, М. Демкової, Т. Берези, Л. Березовець, О. Вартанової, С. Кара-Мурзи, А. Колодюка, І. Колиушко, В. Лисицького, Л. Мельника, І. Мелюхіна, А. Ракитова, Г. Смоляна, Д. Черешкіна, А. Чернова та інших.

Мета статті полягає у систематизації підходів до визначення поняття «інформаційне суспільство»; окресленні особливостей побудови державної інформаційної політики в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих результатів. Початкові дослідження інформаційного суспільства були спрямовані переважно на вдосконалення засобів поширення і забезпечення доступу до інформації, в обговоренні домінували технологічні, інфраструктурні й економічні аспекти. Це було природним чином зумовлено вибуховим розвитком і конвергенцією інформаційних і комунікаційних технологій, що призвели до істотних змін на світовому ринку.

Соціогуманітарні аспекти становлення нового інформаційного суспільства стали активно досліджуватися в результаті усвідомлення того, що черговий якісний стрибок у розвитку технологій породив нову глобальну соціальну революцію, що не поступалася революціям минулого за своїми масштабами і впливом на людське співтовариство. Сьогодні на перший план висуваються проблеми інтелектуалізації суспільства, створення і впровадження нових соціальних технологій, заснованих на ефективному використанні головного стратегічного ресурсу суспільства – знань.

А. Даф виокремлює три способи розуміння інформаційного суспільства: з погляду інформаційно-економічного підходу, підходу з позиції інформаційних потоків та інформаційно-технологічного підходу (Duff, 1996). Відомий теоретик Ф. Уєбстер виокремлює п'ять основних підходів, кожний з яких базується на тому або іншому критерії інформаційного суспільства, що знаходиться в його основі (Уєбстер, 2004) Перш за все, це технологічний і економічний критерії (виходячи з найбільш явних перетворень у даних сферах людської життєдіяльності, більшість дослідників будують свої визначення інформаційного суспільства саме на них), критерій, пов'язаний зі змінами у сфері зайнятості населення (професійний), а також просторовий і культурний критерії.

Основні підходи до визначення поняття «інформаційне суспільство» наведені в таблиці 1.

Аналіз та систематизація даних підходів до визначення інформаційного суспільства вказує на те, що вони або недостатньо розширені, або однобічні. Більшість даних визначень інформаційного суспільства виходять з його кількісних характеристик і припускають, що в якійсь точці, коли інформаційні критерії починають домінувати в різних сферах життєдіяльності суспільства, воно вступає в інформаційну стадію свого розвитку.

Узагальнюючи існуючі підходи до трактування, поняття «інформаційне суспільство» визначаємо як глобальне суспільство, що формується під впливом інтенсивного розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, в якому головною умовою добробуту кожної людини і кожної держави стає знання, отримане

завдяки безперешкодному доступу до інформації й умінню працювати з нею, а обмін інформацією не буде мати ні часових, ні просторових, ні політичних меж.

Таблиця 1

Підходи до визначення поняття «Інформаційне суспільство»

Підхід	Ідея	Визначення
Технологічний	нові технології як ознака народження інформаційного суспільства; великий обсяг технологічних новацій повинен призвести до соціального перевлаштування, бо його дія на суспільство дуже значна	складне, таке, що швидко розвивається, суспільство, засноване на найбільш передовій технології і постматеріалістичній системі цінностей (Е. Тоффлер)
Економічний	облік зростання економічної цінності інформаційної діяльності; збільшення частки інформаційного бізнесу у валовому національному продукті	суспільство, в якому головне місце займає діяльність із виробництва інформаційного продукту й інформаційних послуг
Професійний	істотне збільшення частки праці в інформаційній сфері може розглядатися як виникнення інформаційного суспільства	постіндустріальне суспільство, де більшість зайнятих працюють в інформаційній сфері (Д. Белл)
Просторовий (мережевий)	глобальні інформаційні мережі, які зв'язують різні місця планети, а тому впливають на організацію часу і простору; збільшення ролі інформаційних мереж у соціальній організації суспільства	глобальне мережеве суспільство, в якому мережі пронизують усю соціальну й економічну структуру (М. Кастельс)
Культурний	сучасна культура явно більш інформативна, ніж будь-яка попередня	медіанасичене середовище, в якому життя людини істотно символізується та проходить у процесах обміну й отримання повідомлень про неї і про інших
Політичний	зміни в політичній сфері суспільства і характері міжнародних відносин в умовах глобалізації	демократичне суспільство, в якому інформація і знання виступають одним із головних ресурсів держави

Національні та регіональні особливості країн, які розбудовують інформаційне суспільство, впливають на специфіку його становлення й розвитку, що є важливим для пізнання цього процесу.

Інформаційна політика реалізується на двох рівнях – державному (національному) і міжнародному. Національну інформаційну політику кожна держава формує самостійно, залежно від власних соціально-економічних, політичних і культурних умов.

Державна інформаційна політика – це сукупність основних напрямів і способів діяльності держави щодо одержання, використання, поширення та зберігання інформації.

Головними напрямками і способами державної інформаційної політики є:

- забезпечення доступу громадян до інформації;
- створення національних систем і мереж інформації;
- зміцнення матеріально-технічних, фінансових, організаційних, правових і наукових основ інформаційної діяльності;
- забезпечення ефективного використання інформації;
- сприяння постійному оновленню, збагаченню та зберіганню національних інформаційних ресурсів;
- створення загальної системи охорони інформації;
- сприяння міжнародному співробітництву в галузі інформації та гарантування інформаційного суверенітету країни;

– сприяння задоволенню інформаційних потреб закордонних українців (Косинський & Швець, 2012, с. 268).

Державна інформаційна політика передбачає рішення цілого комплексу питань: правових, економічних, соціальних, етичних та ін.

Держава сприяє розвитку інформаційного суспільства шляхом створення прийняттого законодавчого поля для розвитку інформаційно-комунікаційних технологій. Насамперед це Конституція та закони України,

президентські укази та урядові програми й постанови, підзаконні акти і накази міністерств та відомств, рішення і програми центральних та місцевих органів самоврядування.

Учасники парламентських слухань з питань розвитку інформаційного суспільства в Україні, що відбулися 18 червня 2014 року, зазначають, що в Україні закладено правові засади побудови інформаційного суспільства: прийнято закони України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки», «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про електронний цифровий підпис», «Про телебачення і радіомовлення», «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», «Про державну таємницю», «Про науково-технічну інформацію», «Про телекомунікації», «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України», «Про Концепцію Національної програми інформатизації», «Про Національну програму інформатизації» та інші нормативно-правові акти, які регулюють суспільні відносини щодо створення інформаційних електронних ресурсів, захисту інтелектуальної власності на ці ресурси, впровадження електронного документообігу, захисту інформації тощо.

Україна має висококваліфікований кадровий потенціал в інформаційній сфері, постійно зростаючий та поновлюваний парк комп'ютерної техніки, сучасні системи та засоби телекомунікацій, зв'язку, високий ступінь інформатизації банківської сфери.

Проте сучасне суспільство характеризується якісно новими тенденціями розвитку в інформаційній сфері, насамперед стрімким формуванням глобального інформаційного простору та глобальним інформаційним протиборством, розробкою і використанням новітніх інформаційно-комунікаційних технологій, виникненням принципово нових суспільних відносин за різноманітними напрямками інформаційної діяльності, зокрема, електронне урядування, доступ до публічної інформації, функціонування засобів масової інформації, державна статистика і документообіг, інформаційна діяльність у галузях освіти і науки, культури і мистецтва, в економічній, фінансовій, банківській, правоохоронній, законотворчій та інших сферах, які потребують всебічного дослідження і належного правового забезпечення. Поряд з цим вагомим складовою інформаційної сфери залишається інформаційна інфраструктура, розвиток якої є складним і наукоємним процесом.

У контексті євроінтеграції України актуалізується проблема вивчення досвіду становлення інформаційного суспільства у країнах-членах Європейського Союзу, а також імплементації норм правових актів ЄС в інформаційне законодавство України.

У переліку пріоритетів стратегічного розвитку України особливе місце займають захист прав, свобод і безпеки громадян в інформаційній сфері, відмова від ідей тотального інформаційного контролю та розвиток інноваційних галузей економіки, зокрема вітчизняної індустрії інформаційних технологій, надання послуг та виробництво програмної продукції.

З метою забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні, враховуючи низку наявних проблем в інформаційній сфері, зокрема необхідність розвитку інформаційного законодавства, проведення системної кореляції з вирішення питань захисту та забезпечення основних прав, цінностей і соціально-економічних інтересів людини, суспільства і держави, побудови в умовах відкритого суспільства ефективної системи інформаційної безпеки України, а також стан виконання Рекомендацій парламентських слухань з питань розвитку інформаційного суспільства в Україні, що відбулися 21 вересня 2005 року, схвалених Постановою Верховної Ради України від 01 грудня 2005 року № 3175-IV, учасниками парламентських слухань було визначено такі основні рекомендації:

1. Щодо державної політики у сфері інформаційного суспільства рекомендувати:
 - 1) Верховній Раді України:
 - внести зміни до Закону України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», спрямовані на розвиток інформаційного суспільства;
 - 2) Кабінету Міністрів України:
 - розробити проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», спрямований на розвиток інформаційного суспільства;
 - розробити оновлену концепцію державної інформаційної політики України;
 - підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України загальнодержавну програму розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2016-2020 роки;
 - визначити пріоритетні напрями діяльності органів виконавчої влади з питань становлення і розвитку інформаційного суспільства в умовах інформаційної глобалізації та євроінтеграції України;
 - розробити державну програму впровадження інформаційних комунікаційних технологій (ІКТ) як мотиваційну базу їх розвитку та перетворення в один з головних чинників зростання інноваційного, соціально-економічного та культурно-освітнього потенціалу держави в умовах інформаційного суспільства;
 - провести під час розробки державної програми впровадження інформаційних комунікаційних технологій системний аналіз питань державного управління в інформаційній сфері, запропонувати визначення єдиного органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань розвитку інформаційного суспільства та впровадження ІКТ;

– удосконалити Національну систему індикаторів розвитку інформаційного суспільства, гармонізувавши її з відповідними показниками ЄС;

– розробити проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про захист персональних даних» щодо вдосконалення системи захисту персональних даних та моніторингу її ефективності з метою виконання взятих на себе державою міжнародних зобов'язань, забезпечення балансу між правом на повагу до особистого життя, правом на доступ до інформації та правом на свободу вираження поглядів.

2. Щодо інформаційної безпеки України рекомендувати:

1) Верховній Раді України:

– законодавчо визначити засади державної політики щодо забезпечення інформаційної безпеки України як однієї з основних конституційно визначених функцій держави;

2) Кабінету Міністрів України:

– сформулювати ефективну систему забезпечення інформаційної безпеки України та її складової – кібернетичної безпеки;

– утворити державний орган чи координаційний центр для здійснення контролю та регуляції політики в галузі інформаційної безпеки України;

– розробити проект Закону України про кібернетичну безпеку у системній кореляції з вирішенням питань захисту та забезпечення прав і свобод громадян, конституційних засад української держави;

– розробити нормативну базу та здійснити організаційно-технічні заходи, необхідні для фіксування та використання у цивільному і кримінальному процесі даних, відомостей і матеріалів, у тому числі і доказових, що були отримані за допомогою засобів ІКТ;

– забезпечити координацію діяльності органів державної влади, їх ефективну взаємодію із засобами масової інформації та інститутами громадянського суспільства щодо розвитку вітчизняного інформаційного простору і захисту національних інтересів в інформаційній сфері;

– забезпечити розробку та обов'язкове впровадження програмного забезпечення вітчизняного виробництва (зокрема вітчизняної операційної системи, антивірусного програмного забезпечення) в органах влади з метою забезпечення кібернетичної безпеки в Україні;

– створити єдиний національний ІТ-депозитарій (резервну копію «бекапу» критично важливих інформаційних ресурсів для держави);

– адаптувати системи захисту державних інформаційних ресурсів до вимог та стандартів Європейського Союзу з проведенням тестів на проникнення критично важливих об'єктів національної інфраструктури.

3. Щодо освіти та кадрового забезпечення інформаційної сфери Кабінету Міністрів України рекомендувати:

– організувати ефективну співпрацю бізнес-структур, вищих навчальних закладів та студентів щодо укладення тристоронніх договорів цільової підготовки фахівців з питань ІКТ та захисту інформації, інших складових інформаційного суспільства із подальшим відпрацюванням на користь компанії-інвестора, у тому числі і при започаткуванні студентами власної справи, створивши відповідну нормативно-правову базу;

– забезпечити створення депозитарію цифрових навчальних матеріалів;

– організувати оволодіння основами ІКТ в обсягах, необхідних для їх використання у майбутній професійній діяльності, всіма випускниками вищих навчальних закладів, залучення фахівців інформаційної сфери до розробки стандартів освіти, навчальних планів і навчальних програм;

– забезпечити оновлення матеріальної бази вищих навчальних закладів і наукових установ, що здійснюють дослідження і готують фахівців інформаційної сфери;

– сприяти розвитку та впровадженню, зокрема в освітні процеси, новітніх комп'ютерних технологій, у тому числі використанню мультимедійних засобів за всіма навчальними дисциплінами в середніх загальноосвітніх школах;

– забезпечити викладення у середніх загальноосвітніх школах правил роботи в соціальних мережах, участі у форумах, захисту персональних даних та мережевої етики з урахуванням сучасного стану розвитку ІКТ.

4. Щодо електронного управління та електронних сервісів для бізнесу та громадян Кабінету Міністрів України рекомендувати:

– розробити та внести законопроект про основні засади розвитку національної інформаційно-комунікаційної інфраструктури, що має визначити та врегулювати стандарти і порядок обміну даними між органами влади, суб'єктами господарювання та споживачами електронних послуг;

– забезпечити створення і підтримку в актуальному стані єдиних загальнодержавних довідників;

– організувати залучення бізнесу до реалізації проектів надання адміністративних послуг в електронному вигляді;

– розробити та внести законопроект щодо визначення порядку впровадження і правил використання електронних засобів ідентифікації користувачів в інформаційному суспільстві та в інформаційних системах для отримання електронних послуг.

5. Щодо розвитку електронної економіки Кабінету Міністрів України рекомендувати:

– організувати підтримку галузі з розробки програмного забезпечення як ключової для розвитку економіки вищих технологічних укладів в Україні;

– організувати оновлення чинної законодавчої бази щодо впровадження потужних та сфокусованих податкових стимулів для ІТ-бізнесу, забезпечивши проведення відповідного дослідження щодо економічного ефекту від зазначених стимулів;

– внести законодавчі пропозиції щодо вдосконалення оцінки об'єктів інтелектуальної власності в Україні, зокрема з метою оподаткування та правового захисту зазначених активів;

– сприяти розвитку малого ІТ-підприємництва, зокрема організувати розробку правової бази для визначення таких форм співпраці в ІТ-галузі, як «фріланс» та «аутсорсинг».

6. Щодо технічного забезпечення розвитку телекомунікацій та зв'язку Кабінету Міністрів України рекомендувати:

– внести законодавчі пропозиції щодо використання національного науково-технічного потенціалу в космічній галузі для розвитку інформаційно-технологічних систем в Україні;

– затвердити план впровадження 4G та LTE, забезпечивши підтримку системи супутникового зв'язку «Либідь», зокрема шляхом внесення змін до чинного плану використання радіочастотного ресурсу України.

7. Щодо наукового і науково-технічного забезпечення розвитку інформаційного суспільства Кабінету Міністрів України, Національній академії наук України і національним галузевим академіям наук України рекомендувати:

– організувати та забезпечити розробку наукових і прикладних засад трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань як інноваційну основу подальшого суспільно-економічного розвитку України;

– визначити пріоритети наукових і науково-технічних досліджень та розробок щодо становлення і розвитку інформаційного суспільства із соціогуманітарних, технологічних та інноваційних проблем;

– запровадити механізми стимулювання суб'єктів господарювання щодо розвитку співробітництва з науковими установами та вищими навчальними закладами з метою розробки і впровадження інформаційних технологій, ресурсів, продукції і послуг та їх правового забезпечення;

– забезпечити, з урахуванням рішень Національної академії правових наук України, виокремлення інформаційного права і права інтелектуальної власності в окрему наукову спеціальність, що сприятиме розвитку інформаційного суспільства;

– забезпечити координацію наявних в Україні академічних мереж обміну даних «Уран» і «Укрнет»;

– створити єдиний науковий інформаційний простір, що забезпечить інтеграцію різних видів наукових ресурсів;

– укласти централізовані угоди на закупівлю наукової інформації на державному рівні, зокрема, забезпечивши доступ до електронних ресурсів науково-метричних баз «Scopus», «Web of Science» (Про рекомендації..., 2014).

Висновки з дослідження і перспективи подальших розвідок із напрямку. Розглядаючи розвиток суспільства як зміну певних, домінуючих в окремі періоди суспільно-економічних факторів, то нині головним вважається саме інформаційний фактор. При цьому стверджується, що матеріальні ресурси, капітал і праця, які є основою індустріального суспільства, втрачають свої лідируючі позиції на користь саме інформаційного фактора.

Інформаційне суспільство в основному вважається цифровим, тому що домінують саме цифрові технології в переважній більшості застосувань; є глобальним, адже використовуються технології, які не мають обмеження в застосуванні за територіями; характеризується постійною потребою навчання та опанування швидкозмінних нових цифрових технологій (Косинський & Швець, 2012, с. 265).

В Україні за цей час сформовано певні правові засади побудови інформаційного суспільства: прийнято низку нормативно-правових актів, які спрямовані на створення правових, організаційних, науково-технічних, економічних, фінансових, методичних та гуманітарних засад регулювання процесу формування й виконання головної мети розвитку інформаційного суспільства – створення необхідних умов для забезпечення громадян та суспільства своєчасною, достовірною і повною інформацією шляхом широкого використання інформаційних технологій, забезпечення інформаційної безпеки держави.

Перспективним вважаємо подальше вивчення основних пріоритетів та особливостей інформатизації сучасного суспільства.

Список використаних джерел

Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Законодавче забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні»: Постанова Верховної Ради України № 1565-VII від 3 липня 2014 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1565-18>. – Назва з екрана.

Белл Д. Грядущее постиндустриальное общество. Опыт социального прогнозирования / Д. Белл; [пер. с англ.]. – М. : Academia, 1999. – 956 с.

Кастельс М. Информационная эпоха : общество и культура / М. Кастельс; [пер. с англ.]; под ред. О. И. Шкаратана. – М. : ГУ ВШЭ, 2000. – 608 с.

- Косинський В. І. Сучасні інформаційні технології : навч. посіб. / В. І. Косинський, О. Ф. Швець – [2-ге вид., виправл.]. – К. : Знання, 2012. – 318 с.
- Тоффлер Э. Третья волна / Э. Тоффлер. – М. : ООО «Фирма «Издательство АСТ», 1999. – 784 с. – (Классическая философская мысль).
- Уэбстер Ф. Теории информационного общества / Ф. Уэбстер; [пер. с англ. М. В. Арапова, Н. В. Малыхиной]; под ред. Е. Л. Варгановой. – М. : Аспект Пресс, 2004. – 400 с.
- Duff Alistair S. A note on the origins of the «information society» [Electronic resource] / Alistair S. Duff, David Craig, David A. McNeill // Journal of Information Science, April, 1996, 22 : pp. 123-124. – Режим доступу : <http://jis.sagepub.com/content/22/2/123.full.pdf+html>. – Назва з екрана.

References

- Pro Rekomendatsii parlamentskykh slukhan na temu: «Zakonodavche zabezpechennia rozvytku informatsiinoho suspilstva v Ukraini» : Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy № 1565-VII vid 3 lypnia 2014 roku [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1565-18>. – Nazva z ekrana.
- Bell D. Hriadushchee postyndustrialnoe obshchestvo. Opyt sotsyalnoho prohnozyrovanyia / D. Bell; [per. s anhl.]. – М. : Academia, 1999. – 956 s.
- Kastels M. Ynformatsyonnaia epokha : obshchestvo y kultura / M. Kastels; [per. s anhl.]; pod red. O. Y. Shkaratana. – М. : HU VShЭ, 2000. – 608 s.
- Kosynskiy V. I. Suchasni informatsiini tekhnolohii : navch. posib. / V. I. Kosynskiy, O. F. Shvets – [2-he vyd., vypravl.]. – К. : Znannia, 2012. – 318 s.
- Toffler Э. Tretia volna / Э. Toffler. – М. : ООО «Firma «Yzdatelstvo AST», 1999. – 784 s. – (Klassycheskaia fylosofskaia mysl).
- Uebster F. Teoryy ynformatsyonnoho obshchestva / F. Uebster; [per. s anhl. M. V. Arapova, N. V. Malikhynoi]; pod red. E. L. Vartanovoi. – М. : Aspekt Press, 2004. – 400 s.
- Duff Alistair S. A note on the origins of the «information society» [Electronic resource] / Alistair S. Duff, David Craig, David A. McNeill // Journal of Information Science, April, 1996, 22 : pp. 123-124. – Rezhym dostupu : <http://jis.sagepub.com/content/22/2/123.full.pdf+html>. – Nazva z ekrana.

ТОПОЛНУК У.

State Higher Educational Establishment «Donbas state pedagogical university», Slavyansk, Ukraine

INFORMATION SOCIETY AND THE STATE INFORMATION POLICY IN UKRAINE

In the article considers aspects of the problem of the formation of the new information society. The systematization of the main approaches to the definition of «information society» is showed: technological, economic, professional, spatial (network), cultural, political. The notion of "information society" is defined as a global society shaped by the intensive development of information and communication technologies, in which the main condition for the well-being of each person and each state is the knowledge gained through unhindered access to information and the ability to work with it, and the exchange of information is not will have neither temporal, spatial and political boundaries. Information policy is implemented on two levels – the state (national) and international. Each national state establishes a national information policy independently, depending on its own socio-economic, political and cultural conditions. The main directions of the national information policy are indicated. The peculiarities of the construction of the state information policy in Ukraine are noted. The state contributes to the development of the information society by creating an acceptable legislative field for the development of information and communication technologies. First of all, it is the Constitution and laws of Ukraine, presidential decrees and government programs and decrees, regulations and orders of ministries and departments, decisions and programs of central and local governments. In the context of European integration of Ukraine, the problem of studying the information society formation experience in the member states of the European Union, as well as the implementation of the EU legal acts norms in the information legislation of Ukraine is actualized. The list of strategic development priorities of Ukraine includes the rights protection, freedoms and security of citizens in the information sphere, the refusal of total information control ideas and the economy innovative branches development, in particular the domestic industry of information technologies, services provision and production of software products.

Keywords: *information, information and communication technologies, information society, information policy, state.*

Стаття надійшла до редакції 21.03.2018 р.